

νὰ ἦναι ἐπιεικὴς πρὸς τὸν μικρὸν φαυ-
κλῆα· Μὲ ἔλαβε λοιπὸν καὶ με παρέδωκεν
εἰς τὸ παιδίον. Ἄλλ' αὐτὸ με ἤρπασε πά-
ραυτα διὰ τῶν πυγμῶν αὐτοῦ καὶ με ἐ-
πλησίασεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμα του διὰ
τὴν θηλάσῃ τὴν κεφαλὴν μου ὡς θήλαστρον.
Ἐγὼ ὁμῶς ἐβρυχήθην μετὰ τοσαύτης δυ-
νάμεως, ὥστε ὁ μικρὸς διάβολος ἐφοβήθη
καὶ με ἀφῆκε νὰ πέσω, ἀναμφιβόλως δὲ
θὰ συνέτριβον τὸν τράχηλόν μου, ἂν μὴ
ἐπὶ ἡδὴ πρὸς με ἡ καλλιεργήτρια καὶ με
ἀνῆρπαζεν ἐντὸς τοῦ κρασπέδου τοῦ φο-
ρέματος αὐτῆς.

Κατὰ τὸν δεῖπνον ἡσθάνθην ἐμαυτὸν
λίαν κεκημηκότα καὶ καταβεβλημένον. Πα-
ρατηρήσασα τοῦτο ἡ καλλιεργήτρια με
μετεκόμισεν εἰς κλίνην ἔχουσαν 12 μέ-
τρων μῆκος καὶ 7 ὕψος. Ἐκεῖ ἐκείμην ἀ-
κινδύνως ἐπὶ δύο ὥρας, ὅτε ἀφουπνίσθην
αἰφνιδίως, διότι σῶμά τι ἐσύρετο ἐπὶ τῆς
κλίνης μου καὶ με περιωσφαινετο παν-
ταχόθεν. Ἄμα ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμούς
μου, εἶδον ἔντρομος δύο ἀπαίσίως δυσμόρ-
φους μῦς ὅσον τὸ μέγεθος μολοσσῶν. Εὐ-
τυχῶς δὲν εἶχον ἐκζωσθῆ πρὶν ἢ κοιμηθῶ
τὸ ξίφος μου. Ἀμέσως ἐξιφούληκα καὶ ἐ-
φόνευσά τὸν ἕτερον, ἐν ᾧ χρόνῳ ὁ ἕτερος
γοργαῖς βήμασιν ἀπεμακρύνετο. Ὅτε ἡ
δέσποινά μου, ἡ καλλιεργήτρια, ἦλθεν ἀ-
μέσως ἔπειτα εἰς τὸν κοιτῶνα διὰ νὰ με
ἰδῇ ἐχάρη πολύ, διότι εἶδε διὰ ποίου ἡρωϊ-
κοῦ τρόπου εἶχον σώσει τὴν ζωὴν μου.
Μὲ κατεβίβασεν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἀφ' ἧς
ἐνεκεν τοῦ ὕψους αὐτῆς, ἦν ἀδύνατον
μόνος νὰ καταβῶ, καὶ με περιέφερον ὡς ἐν
θριάμβῳ εἰς τὴν αἰθουσαν πρὸς τὸ θυγά-
τριον αὐτῆς.

Τὸ κοράσιον ἦτο ἐννέα ἐτῶν λίαν μικρὰ
διὰ τὴν ἡλικίαν αὐτῆς, διότι ἀκόμη ἦτο
μόνον δώδεκα μέτρων. Ἀμφότεροι ἡγα-
πήθημεν εὐθὺς. Τὸ παιδίον ἔπαιζε μετ' ἐ-
μοῦ, ὡς μετὰ πλαγγόνος, κατεσκεύαζε
δι' ἐμὲ παντοειδῆ ἀσπρόρρουχα ἀπὸ λε-
πτοτάτου λινοῦ νήματος, ἄλλ' ὅπερ ἐν
τῇ ἀφῇ ἦν ὡς τὸ πανίον τῶν χονδρο-
τέρων ἱστίων καὶ με ἐδίδασκε τὴν ἐγγύ-
ριον γλῶσσαν. Ὠνόμασα τὸ προσφιλὲς κο-
ράσιον «Μητράριον», ἐν ᾧ ἐκεῖνό με ὠνό-
μαζεν «Ἀνδράριον».

Ταχέως διεδόθη εἰς τὴν χώραν ὅτι ὁ
κύριός μου εἶχεν εὐρεῖ ἐν τῷ ἀγρῷ ἕν εἶδος
σπανίου μικροῦ τετραπόδου ζῴου, ἔ-
χοντος μορφήν ἀνθρώπου, ὁμιλοῦντος μι-
κρὰν καὶ λεπτὴν γλῶσσαν, περιπατοῦντος
ὀρθοῦ, ἐρχομένου ὅταν προσκαλῇται, ἐν γέ-
νῃ καθ' ὁλοκληρίαν ἡμέρου καὶ εὐπειθοῦς,
ἔχοντος λίαν λεπτὰ τὰ ἄκρα μέλη τοῦ
σώματος καὶ εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν ὠ-
ραῖον προσιπάκι.

Ἀκούσασα αὐτὸ ἡ βασίλισσα τοῦ κρά-
τους, ἐπεθύμησε νὰ με ἰδῇ. Ὁ κύριός μου
παρευθὺς ἤτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν.
Μὲ ἐτοποθέτησεν ἐν μικρᾷ μετὰ πολλῶν
θυρίδων θήκῃ, ἣν ὑπέστρωσεν ἐπιμελῶς
προηγούμενως τὸ Μητράριον δι' ὑποστρω-
μάτων καὶ βαμβάκων ἵνα μὴ βλαφθῇ εἰς
τι καὶ ἵππευσεν μετ' ἐμοῦ τὸ Μητράριον
διὰ τὴν πρωτεύουσάν. Καθ' ὁδὸν δὲ ὁ ἀ-
γαθὸς ἀνὴρ ἐν ἀπάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ

ἀδρᾷ πληρωμῇ με ἐξέθετε πρὸς θῆαν. Ὅτε
ἤρχετο εἰς τινὰ πόλιν, ἔκαμνε γνωστὸν διὰ
τῶν κηρύκων ὅτι ἐν τούτῳ ἡ ἐκεῖνῳ τῷ
ξενοδοχείῳ ὑπῆρχε τι ἄγνωστον μέχρι
τοῦδε ζῴφιον ἐκτεθειμένον πρὸς θῆαν.
Καὶ συνέρρεον πανταχόθεν διὰ νὰ με ἰδω-
σιν. Ἄμα συναθροισθέντος τοῦ πλήθους,
με ἐλάμβανε μετὰ προσοχῆς τὸ Μητράριον
ἀπὸ τῆς θήκης καὶ με ἐναπέθετεν ἐπὶ τῆς
τραπέζης διὰ νὰ περιπατῶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.
Τότε ἔκαμνον, κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ κυ-
ρίου μου, πολλῶν εἰδῶν κινήσεις· προσ-
έκλινον εἰς τοὺς θεατάς, ἔπινον ἐκ δακτυ-
λήθρας εἰς ὑγίειαν αὐτῶν, ἀπῆντων ἐν
τῇ ἐγχωρίῳ γλώσσῃ εἰς διαφόρους ἀπευ-
θυνομένας μοὶ ἐρωτήσεις, ἐκράδαινον τὸ
ξίφος μου ὡς οἱ ξιφομάχοι κτλ.

Μετὰ δέκα ἐβδομάδων πορείαν, ἐφθά-
σαμεν τέλος εἰς τὴν πρωτεύουσάν. Ἀμέ-
σως ὤφειλον νὰ ἐπιδεικνύω πρὸ τῆς βα-
σιλίσσης τὰ τεχνάσματά μου. Ἡ ἀνασσα
τοσοῦτον ἐθέλησεν ἐπὶ τῇ μορφῇ καὶ τῇ
συμπεριφορᾷ μου, ὥστε με ἡγόρασεν ἀπὸ
τὸν καλλιεργητὴν ἀνθ' 100 γυνεῶν (ἦτοι
25 χιλιάδων περίπου δραχμῶν). Ἐπειδὴ
δὲ κατ' οὐδένα τρόπον ἔστεργον νὰ ἀπο-
χωρισθῶ ἀπὸ τοῦ Μητράριου, ἐπετράπη
ὅπως μείνῃ ὡς αὐτὸς μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς
ἀνακτόροις τὸ κλαῖον παιδίον ὡς τροφὸς
καὶ διδάσκαλός μου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀκόμη ἡμέραν ἔσπευ-
σεν ἡ βασίλισσα νὰ με παρουσιάσῃ εἰς τὸν
σύμβιον αὐτῆς. Μὲ ἔλαβεν ἐπὶ τῆς χει-
ρὸς καὶ με ἔφερεν εἰς τὸν θάλαμον αὐτοῦ.
Ὁ βασιλεὺς ὁμῶς ἦτο ἀνθρώπος σοβαρῆς
μορφῆς. Καθὼς με εἶδεν ἔπτυσεν καὶ με
παρετήρησε περιφρονητικῶς· ἠρώτησε δὲ
τὴν βασίλισσαν ψυχρῶς ἀπὸ πόσου χρόνου
ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ κατέχῃ τοῦτο
τὸ ζῴφιον. Καὶ ἐκεῖνος δὲ με ἐξέλαβεν
ὡς ζῴφιον, ὅτε ὁμῶς ἡ βασίλισσά με
ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ με
διέταξεν ὅτι ὤφειλον ἐγὼ μόνος νὰ δώσω
περὶ ἐμοῦ πληροφορίας τῇ Α. Μ., ἐγένετο
προσεκτικὸς ὁ ἀναξ. Καὶ ὅτε ἀφηγήθην
αὐτῷ διὰ κανονικῶν φράσεων πόθεν κα-
τάγομαι καὶ πῶς ἦλθον ἐνταῦθα, ἐξεδή-
λωσε τὴν ἐκπληξίν αὐτοῦ καὶ ἐφάνετο
ὅτι οὐδεμίαν ἐδίδε πίστιν εἰς τοὺς λόγους
μου, δι' ὃ ἐδῶκεν ἐντολὴν εἰς τρεῖς λυ-
γίους νὰ με ἐξετάσωσι μετ' ἀκριβείας.

Οἱ κύριοι οὗτοι με ἠρεύνησαν ἀπὸ τῆς
κορυφῆς μέχρι τοῦ πέλματος λεπτομερῶς
καὶ τέλος ἀπεφάνθησαν ὅτι εἰμαι παίγνιον
τι τῆς φύσεως. Ἀπλοῦς νάνος δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ ἦμαι, εἶπον, διότι ὁ νάνος τῆς
βασίλεισσης εἶναι ὁ ἐλάχιστος ἀνθρώπος
τῆς γῆς, ἀλλ' ἐν τούτοις ἔχει ὕψος 8 μέ-
τρων, ἐν ᾧ ἐγὼ μόλις ἦμην 2 μέτρων ὕ-
ψηλός. Δὲν εἰμαι παίγνιον τῆς φύσεως,
δι' ἐσχυσήθην τῷ βασιλεῖ, ἀλλ' ἀνθρώπος,
ὡς πᾶς ἄλλος, καὶ ἐρχομαι ἐκ χώρας, ἐν ᾗ
ὑπάρχουσιν πολλὰ ἔτι ἑκατομύρια ὁ-
μοίων ἀνθρώπων καὶ ἐν ᾗ τὰ δένδρα, αἱ
οἰκίαι καὶ τὰ ζῶα ἦσαν κατὰ τὴν αὐτὴν
πρὸς ἐμὲ ἀναλογίαν. Ὁ βασιλεὺς εὐνε-
στήθη νὰ μοὶ πιστεύσῃ καὶ διέταξε νὰ με
μεταχειρίζωνται ὡς σπανιώτατον τι πρᾶγ-
μα μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ βασίλισσα ὑπερέ-
χαιρε· διέταξεν εὐθὺς νὰ με ἐνδύσωσι κατὰ
τὸν συρμὸν τοῦ τόπου καὶ παρήγγειλε τὸν
ζυλουργὸν τῆς Αὐλῆς νὰ κατασκευάσῃ θή-
κην δυναμένην νὰ μοὶ χρησιμεύσῃ ὡς κα-
τοικία μου. Ἐν βραχείᾳ χρονικῇ διαστή-
ματι ἡ θήκη ἐπερατώθη καὶ τεχνικώτατα
κατεσκευάσθη. Εἶχε πλάτος 10 τετραγ. μ.
καὶ ὕψος 4. Τὸ κάλυμμα εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ
κρίκον, δι' οὗ κατὰ βούλησιν ἠδύνατο νὰ
ἐμβάλληται καὶ νὰ ἐπιτιθῇται καὶ νὰ στε-
ρεοποιῇται. Εἰς τὰς πλευρὰς εὐρίσκοντο
συρτὰ παράθυρα ἐκ λεπτοτάτων ὑαλίνων
κρυστάλλων καὶ ἐμπρὸς ὑπῆρχε θύρα, δι' ἧς
κατ' ἀρέσκεται ἡδυνάμην νὰ ἐξέρχωμαι
καὶ νὰ εἰσέρχωμαι.

[Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.]

[Ἐπὶ τὸ τέλος.]

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ

[Διήγημα]

Μετ' εὐχαρίστησιν δημοσιεύομεν τὸ ἐπόμενον
πρωτότυπον διήγημα, καθὼς βλέποντες ὅτι καὶ παρ'
ἡμῶν ἀπὸ τινος ἤρξατο κινήσις τῆς καὶ περὶ τὸν
λίαν ἡμελημένον τοῦτον κλάδον τῆς νεωτέρας φιλο-
λογίας καὶ θέλοντες ὅπως ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς,
τὸ κατὰ δύναμιν, τὴν τοιαύτην ἐργασίαν, προσέτι
δὲ διότι ἐν τούτῳ τὸ ἐξιστορούμενον συμβᾶν δὲν
εἶναι φαντασία· ἀποκύημα, ἀλλὰ πιστὴ εἰκὼν γεγο-
νότος, ἐκτυλιγθέντος· πρὸ ὀλίγου ἐν τινὶ τῶν πρω-
τεύουσῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου πόλεων.
Σ. τ. Δ.

Ἐχει τὸ ὕψος ἀνθρώπου δειλοῦ καὶ κα-
ταπεπονημένου. Ἡ φυσιογνωμία του ὑφί-
σταται συχνὰς μεταπτώσεις ἀπὸ τὸ τρα-
χὺ εἰς τὸ ῥεμβώδες. Ὅμιλεῖ σπανίως καὶ
ἡ ὁμιλία του ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στρέφε-
ται περὶ τὸ ἀπειρον. Ἐπιθυμεῖ τὴν γαλή-
νην, πλὴν οἱ ἀνθρώποι διὰ τῶν σαρκαστι-
κῶν φράσεων τῶν, ἐγοίρουσιν εἰς τὴν καρ-
δίαν του φοβεράς θυέλλας. Φεύγει τότε
τὸν κόσμον βαρυκλῶν καὶ πορεύεται εἰς
τὸ νεκροταφεῖον. Ἐκεῖ καθήμενος ἀνω
κυσσοσκεπυς τάφου ἀντλεῖ τὴν γαλήνην
καὶ τὸν αἰώνιον ῥεμβασμόν. Ὅταν δὲ πνέει
ὁ ἀνεμος καὶ αἱ ὑψικόρυφοι κυπάρισσοι
πενθίμως ταράσσωνται, ἐξέρχονται τοῦ
στήθους του βαρεῖαι στοναχαί, ἐκφράζου-
σαι εἰς τὰς σκιὰς τῶν τεθνεώτων τὸν ἀ-
πελπισμὸν τῶν ζώντων.

*

Ἐγνώρισα αὐτὸν κατὰ τὸ ἔτος 1883.

Ἦτο φαῖδρος καὶ εὐθυμὸς. Καὶ καθ'
ὅλην τὴν ἡμέραν κατηνάλισκε τὰς σωμα-
τικὰς του δυνάμεις, ἵνα ἐξυπηρετῇ τὰς
βιωτικὰς ἀνάγκας, τὴν δὲ νύκτα συχνά-
ζων μετὰ τῶν φίλων του εἰς διάφορα μέρη
τῆς πόλεως, διέχεε τὴν εὐθυμίαν διὰ τῆς
γλυκύτητος τῆς φωνῆς του καὶ διεσκέδαζε
τὰ νέφη τῆς μελαγχολίας διὰ τῶν γλυ-
κερῶν φθόγγων τῆς βαρβίτου του.

Διὰ τῆς ἐργασίας ἐδημιούργει τὴν ἀνά-
παυσιν διὰ τὸ μέλλον, διὰ δὲ τῆς διασκε-
δάσεως καθήδυνη τῆς ψυχῆς του τὰς ἀλ-
γηδόνας. Ἡ εὐγένεια τῶν τρόπων του,
καὶ τὸ ἥρεμον τοῦ ἥθους του ἐκείνου πολ-
λοῦς εἰς συμπάθειαν.

Τὸ ψυχικὸν ἐκεῖνο πάθος, ὅπερ καλοῦσιν
ἐρωτα, ἦτο αὐτῷ ἄγνωστον· ἐν γένει δὲ ὁ